

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 517/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. U. (1)	pkt 1	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony M. U. (1) prowadził działalność gospodarczą pod firmą	zeznania świadka P. G.	4-5, 8-9, 88v, 213-214, 221-222	

<p>(...) w W.. W dniu 29 grudnia 2021 r. skontaktował się ze swojego telefonu ((...)) z pokrzywdzonym P. G. ((...)), prowadzącym w G. działalność gospodarczą polegającą na odpłatnym wynajmowaniu sprzętu.</p> <p>Oskarżony wypożyczył od pokrzywdzonego agregat prądotwórczy marki K. o mocy 17 (...) oraz przyczepę jednoosiową marki S. o nr rej. (...). Pokrzywdzony przekazał sprzęt osobiście oskarżonemu w B.. Termin zwrotu strony uzgodniły na 31 grudnia 2021 r.</p>			
wydruk wiadomości i oględziny telefonu	89-107, 228-247; 251 w zw. z 253		
umowa wynajmu maszyn	612		
wykaz połączeń	42-43		
<p>Oskarżony nie zwrócił sprzętu w umówionym terminie. Pokrzywdzony upominał się o zwrot, jednak oskarżony nie odbierał od niego telefonu. Pokrzywdzony na początku stycznia 2022 r. wysłał do niego sms-y z żądaniem zwrotu sprzętu. Oskarżony w końcu odpisał, że zwróci później; w dalszej korespondencji zwodził pokrzywdzonego co do woli zwrotu sprzętu. Ostatecznie 11 stycznia 2022 r. pokrzywdzony napisał do oskarżonego, że</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>4-5, 8-9, 88v, 213-214, 221-222</p>	

zgłasza kradzież sprzętu na policję.			
wydruk wiadomości i oględziny telefonu	89-107, 228-247; 251 w zw. z 253		
wykaz połączeń	42-43		
<p>Dnia 11 stycznia 2022 r. ok. godz. 23.47 oskarżony napisał do pokrzywdzonego wiadomość tekstową, w której groził mu uszkodzeniem ciała: "(...)".</p> <p>W dniu 12 stycznia 2022 r. pokrzywdzony zgłosił przywłaszczenie sprzętu na policję oraz pojechał pod adres firmy oskarżonego i zostawił w drzwiach kartkę z prośbą o kontakt.</p> <p>Tego samego dnia w godzinach nocnych oskarżony wysyłał do pokrzywdzonego kolejne wiadomości tekstowe, w których groził pokrzywdzonemu i jego rodzinie: " Ty (...) ty (...) (...) ci ten agregat ty (...)", "P. ze chlopaki cie dojadom za to i twojom rodzinie", "zajebie ci dzieci i zone".</p> <p>Korespondencja między oskarżonym a pokrzywdzonym prowadzona była za pomocą tych samych numerów telefonów jak przy składaniu zamówienia na sprzęt.</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>4-5, 8-9, 88v, 213-214, 221-222</p>	

wydruk wiadomości i oględziny telefonu	89-107, 228-247; 251 w zw. z 253		
wykaz połączeń	42-43		
zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	3-4		
<p>Pokrzywdzony obawiał się gróźb kierowanych do niego przez oskarżonego. Znał jego kryminalną przeszłość oraz negatywną opinię w miejscu zamieszkania.</p> <p>W kolejnych dniach 14-15 stycznia 2022 r. oskarżony zadzwonił do niego z innego telefonu i ponownie groził, że " (...)" i " (...)" go i jego rodzinę za to, że "(...)", "namierzy" go, znajdzie i zabije.</p> <p>Oskarżony groźby powtarzał w korespondencji z zakładu karnego kierowanej do Prokuratury i Komendy Powiatowej w W., w których zapowiadał m.in. „opłacę ludzi i (...) temu (...) żonę” .</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	4-5, 8-9, 88v, 213-214, 221-222	
wydruk wiadomości i oględziny telefonu	89-107, 228-247; 251 w zw. z 253		
wykaz połączeń	42-43		
pisma oskarżonego	109-112		

<p>Pokrzywdzony próbował odzyskać sprzęt. W tej sprawie kontaktował się z nim oskarżony, a także matka i brat oskarżonego M. U. (2).</p> <p>Pokrzywdzony liczył na odzyskanie sprzętu. Obawiał się jednak oskarżonego i na spotkanie w sprawie zwrotu sprzętu przyjechał w towarzystwie innych osób.</p> <p>Oskarżony nie zwrócił dobrowolnie sprzętu. Sprzedał go komu innemu. W sprawie przywłaszczenia sprzętu toczy się odrębne postępowanie (II K 213/22).</p>	<p>zeznania świadka P. G.</p>	<p>4-5, 8-9, 88v, 213-214, 221-222</p>	
<p>zeznania świadka M. U. (2) w części</p>	<p>260-261, 217,6-7v</p>		
<p>zeznania świadka K. K.</p>	<p>14-15</p>		
<p>zeznania świadka B. A.</p>	<p>20-21</p>		
<p>zeznania świadka J. G.</p>	<p>24-25</p>		
<p>zeznania świadka S. Z.</p>	<p>34-35</p>		
<p>zeznania świadka</p>	<p>38-39</p>		

M. S.			
zeznania świadka T. K.	82-83		
nagranie monitoringu i protokół odtworzenia zapisu	46-48		
umowa sprzedaży sprzętu, protokół zatrzymania sprzętu i oddania na przechowanie	85-94		
zeznania świadka G. Z.	44-45		
postanowienia o umorzeniu dochodzenia	127, 158		
notatka urzędowa	5		
Oskarżony – l. 29; z zawodu hydraulik, własna działalność gospodarcza za dochodem ok. 800 zł; w konkubinacie; ma syna; zdrowy psychicznie i fizycznie, nieuzależniony. Karany wielokrotnie (karta karna), za przestępstwa przeciwko mieniu (w tym rozbój, kradzież z włamaniem), przeciwko wolności (190 §1 k.k.), przeciwko wymiarowi sprawiedliwości (art. 242 § 2 k.k.), narkotykowe, przeciwko zdrowiu (art. 157 § 2 k.k.).	karta karna	175	

<p>W dniu 01.09.2021 r. oskarżony zakończył odbywanie kary łącznej 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 24.04.2018r. (II K 120/18), obejmującym m.in. skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 14.09.2017r. (II K 317/17) za umyślne przestępstwo podobne z zastosowaniem przemocy z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W toku niniejszego procesu został tymczasowo aresztowany do sprawy o rozbój połączony ze zgwałceniem i pozbawieniem wolności (sygn. IIKp 22/22).</p>			
<p>postanowienie o tymczasowym aresztowaniu</p>	<p>o 169-171</p>		
<p>dane osobo-poznawcze</p>	<p>147, 156</p>		
<p>dane o odbyciu kar</p>	<p>180-182</p>		
<p>odpisy wyroków</p>	<p>113-125,133</p>		
<p>odpis wyroku i dane odbyciu kary II K 317/17</p>	<p>akta II K 317/17</p>		
<p>opinia psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>195-204</p>		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. U. (1)	1	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie groził pokrzywdzonemu.	wyjaśnienia oskarżonego	191, 142-143, 58	
zeznania świadka M. U. (2)	260-261, 217,6-7v		
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego w części	Wiarygodne jedynie w znikomej części- oskarżony w spontanicznych wyjaśnieniach przyznał, że prowadził z pokrzywdzonym konwersację sms-ową (k. 222).	
zeznania świadka P. G.	W zakresie gróźb karalnych zeznania		

świadka korespondują z oględzinami telefonu, wydrukami wiadomości i wykazem połączeń.

Brak powodów, by odmawiać wiary zeznaniom świadka w zakresie, w którym wskazywał, że groźby te wywołały u niego stan obawy. Pokrzywdzony znał przeszłość kryminalną oskarżonego; oskarżony powoływał się na niejasne znajomości; groźby powtarzał; zagrażał nie tylko pokrzywdzonemu, ale także jego rodzinie, a w zakresie mienia częściowo zrealizował nawet groźbę (wprawdzie nie spalił sprzętu, jak zapowiadał, ale przywłaszczył go sobie, ukrywając skutecznie miejsce jego przechowywania). Ten zasób wiedzy i doświadczenia, jakie pokrzywdzony nabył w kontakcie z oskarżonym, dawały podstawy, by realnie obawiać się oskarżonego. Taką obawę pokrzywdzony werbalizował świadkowi K. K., S. Z., prosząc ich o towarzyszenie podczas rozmów w sprawie zwrotu sprzętu; taka obawa doprowadziła go też na policję, gdzie złożył zawiadomienie. Szerzej na temat stanu obawy w części rozważań prawnych (sekcja 3).

w części

Zeznania świadka w niniejszej sprawie są

<p>zeznania świadka M. U. (2)</p>	<p>przydatne w zakresie, w jakim świadek potwierdził numery telefonów, pod jakimi oskarżony i pokrzywdzony kontaktowali się ze sobą, co jest spójne z wykazem połączeń, oględzinami telefonu pokrzywdzonego i wydrukiem wiadomości sms, a nadto zeznaniami świadka P. G.. Nie ma powodów, by podważać zeznania świadka, że nie groził nigdy pokrzywdzonemu, bo takiego zarzutu nie stawia wobec niego sam pokrzywdzony.</p>	
<p>zeznania świadków: K. K., B. A., J. G., S. Z., M. S., G. Z.</p>	<p>Zeznania świadków zasadniczo nie dotyczą sprawy gróźb kierowanych za pośrednictwem sms-ów do pokrzywdzonego. Jedyne świadkowie K. K. i S. Z. mają o tym wiedzę na zasadzie relacji zasłyszanej od samego pokrzywdzonego, a świadek M. S. – od świadka K. K.. W tej części zeznania świadków wzajemnie korespondują ze sobą oraz z zeznaniami pokrzywdzonego.</p> <p>Kwestia przebiegu zdarzeń podczas spotkania z bratem oskarżonego, ma dla sprawy znaczenie drugorzędne. Niemniej zeznania świadków i pokrzywdzonego, w powiązaniu z zapisem monitoringu, są spójne w zakresie, w jakim zaprzeczają tezie M. U. (2), że był ofiarą gróźb</p>	

	ze strony pokrzywdzonego lub jego towarzyszy.	
zeznania świadka T. K.	Świadek zeznaje co do okoliczności drugorzędnych; bez wątplenia sprzęt, który oskarżony powinien oddać pokrzywdzonemu, został sprzedany świadkowi – wynika to z zeznań świadka, korespondujących z dokumentem sprzedaży oraz protokołem przeszukania i zatrzymania sprzętu na posesji świadka.	
wydruki wiadomości, wykazy połączeń, oględziny telefonu	Dokumenty w postaci wykazu połączeń i wydruków wiadomości korespondują z wynikami oględzin telefonu pokrzywdzonego, załączonego do akt jako dowodów rzeczowy.	
umowy: wynajmu, sprzedaży, pisma procesowe; monitoring	Dokumenty prywatne, niekwestionowane co do autentyczności i materialnej zawartości.	
pozostałe dokumenty	Dokumenty urzędowe, dotyczące karalności, danych osobopoznawczych; decyzje procesowe i protokoły przeszukań/zatrzymań. Sporządzone we właściwej formie, w ramach kompetencji; niekwestionowane.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów		

(dowody, które są uznane za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony zaprzecza sprawstwu, co jest sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego P. G., oględzinami telefonu, wydrukami wiadomości i wykazem połączeń.	
zeznania świadka M. U. (2) – w zasadniczej części	<p>W zasadniczej części są nieistotne, gdyż kwestia kontaktów pokrzywdzonego i świadka nie jest objęta zarzutami i miała miejsce później (po czynie przypisanym oskarżonemu).</p> <p>Ubocznie należy wskazać, że zeznania świadków K. K., B. A., J. G., S. Z., M. S. i G. Z., w powiązaniu z zeznaniami pokrzywdzonego i zapisem monitoringu, zaprzeczają tezie M. U. (2), że był ofiarą gróźb ze strony pokrzywdzonego lub jego towarzyszy. Wskazać należy, że są to zeznania również osób przypadkowych, postronnych (pracownicy stacji paliw). Poza tym, w zakresie rzekomych gróźb ze strony pokrzywdzonego wobec członków rodziny oskarżonego postępowanie zostało umorzone (k. 127, 158).</p>		

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>M. U. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Występku z art. 190 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, a groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Przestępstwo to ma charakter materialny - do jego znamion należy wywołanie skutku w postaci wzbudzenia w pokrzywdzonym określonego stanu obawy, przy czym subiektywne odczucie obawy pokrzywdzonego co do spełnienia groźby musi mieć obiektywne (uzasadnione) podstawy.</p> <p>Oskarżony groził pokrzywdzonemu wyrządzeniem przestępstwa na jego szkodę oraz na szkodę osób dla niego najbliższych. Z</p>			

komunikatów językowych "(...)", „ (...) ci ten agregat”, "(...) ci dzieci i żonę", „chłopaki cię (...) za to i twoją rodzinę” – we wzajemnym powiązaniu oraz w kontekście całości korespondencji między stronami – bez trudu odkodować można zapowiedź co najmniej uszkodzenia ciała pokrzywdzonego, a nadto spalenia mienia należącego do niego oraz pozbawienia życia żony i dzieci, czyli osób najbliższych dla pokrzywdzonego. Groźba została wypowiedziana w trakcie pisemnej interakcji z pokrzywdzonym i kierowana do niego bezpośrednio.

Pokrzywdzony odebrał komunikat oskarżonego na poważnie; istnienie po jego stronie stanu obawy miało przesądzające znaczenie dla podjęcia decyzji o złożeniu wniosku o ściganie.

Wyjaśnić należy, że stan obawy - definiowany zgodnie z regułami języka powszechnego jako uczucie niepokoju, lęku i niepewności - z samej swojej natury, nie musi charakteryzować się przeżyciem wyobrażenia, że nastąpienie faktu, z którym obawa się wiąże, jest pewne. Wystarczy, że zagrożony przewiduje, że groźba może się urzeczywistnić; odczuwa w związku z tym lęk i niepewność co do

zaistnienia zapowiadanej krzywdy (por. wyrok SN z 24.06.2013r., V KK 94/13, OSNKW 2013/10/89).

Pokrzywdzony odczuwał pewien stopień lęku i niepokoju już po pierwszej wypowiedzi zawierającej groźby, jednakże dalsze powtarzanie gróźb, zapowiadających wyrządzenie krzywdy nie tylko pokrzywdzonemu, ale także jego rodzinie, spotęgowało odczucie lęku na tyle, że pokrzywdzony zwrócił się o pomoc do organów ścigania i złożył wniosek o ściganie. Oceniając realność obawy należy wziąć pod uwagę, że pokrzywdzony znał kryminalną przeszłość pokrzywdzonego, wiedział, że całkiem niedawno opuścił on zakład karny, a zatem mógł się spodziewać, że zachowa się sprzecznie z prawem, tak jak zapowiadał.

Pokrzywdzony wiedział również, że groźba uszkodzenia (spalenia) mienia jest wysoce realna, skoro oskarżony zabrał sprzęt, ukrył go i oświadczył, że pokrzywdzony go więcej już nie zobaczy. Fakt, że pokrzywdzony podejmował próby odzyskania mienia, kontaktując się w tej sprawie z oskarżonym czy jego rodziną, świadczy o tym, że traktował poważnie zapowiedź, iż sprzętu tego więcej już

nie zobaczy i starał się wszelkimi środkami temu zapobiec. Okoliczność, że zdecydował się na kontakt z oskarżonym - ale w miejscu publicznym, w świetle kamer monitoringu i w towarzystwie osób trzecich - również potwierdza wniosek, że bał się konfrontacji z nim sam na sam, a zatem, że obawiał się tego, iż oskarżony jest zdolny spełnić zapowiadaną krzywdę fizyczną. Poza tym, zważyć należy, że treścią gróźb oskarżonego była także zapowiedź wyrządzenia krzywdy osobom najbliższym dla pokrzywdzonego, w tym dzieciom. Pokrzywdzony mógł się zasadnie obawiać, że w sprzyjających warunkach oskarżony swoje groźby spełni, tym bardziej, że powoływał się na wpływy osób trzecich (chłopaków, którzy mieli „dojechać” rodzinę pokrzywdzonego) i zgodnie z tym na spotkanie z pokrzywdzonym w sprawie zwrotu sprzętu nie pojawił się sam, tylko wysłał brata (który nota bene ćwiczy sporty walki (...)). Stopień lęku narastał u pokrzywdzonego wraz z każdym kolejnym kontaktem z oskarżonym, zważywszy chociażby na treść komunikatów słownych przekazywanych przez oskarżonego w kolejnych dniach (" (...) " i " (...) " go i jego rodzinę za

to, że "zagonił go na psy", "namierzy" go, znajdzie i zabije).

Zważyć należy, że występki z art. 190 § 1 k.k. należy do przestępstw skutkowych, dla których brak jest warunku równoczesności działania sprawcy i wystąpienia skutku; skutek, czyli w tym wypadku obawa po stronie osoby zagrożonej, jest ze swej istoty okolicznością oderwaną od samego działania sprawcy. W orzecznictwie przyjmuje się zatem, że w momencie wypowiedzenia groźby przez sprawcę pokrzywdzony może nawet nie odczuwać zagrożenia, a refleksja o zagrożeniu przychodzi po pewnym czasie (tak, np. wyrok SA Katowice z 09.11.2016 r., II AKa 369/16); ponadto, lęk przed spełnieniem groźby nie musi być wywołany wyłącznie zachowaniem sprawcy kończącym się z chwilą jej wyrażenia, ale mogą go katalizować także inne okoliczności (post. SN z 21.05.2020 r., V KK 85/20).

Takim katalizatorem mogły być niewątpliwie także późniejsze (względem treści sms-ów z groźbami) zachowanie oskarżonego, w tym słowne wyrażanie gróźb i zapowiadanie odwetu za zgłoszenie sprawy na policję. To, że pokrzywdzony

początkowo w ostrym tonie odpowiadał oskarżonemu w wiadomościach tekstowych, nie oznacza, że nie odczuwał obawy, którą nasilały także późniejsze wydarzenia. Jak podkreślił pokrzywdzony, nadal obawia się tego, czy oskarżony po opuszczeniu aresztu śledczego nie spełni swych gróźb. Pokrzywdzony prowadzi działalność gospodarczą, z siedzibą w miejscu zamieszkania, jest osobą łatwo rozpoznawalną i łatwo do niego i jego rodziny dotrzeć. Nie ulega zatem wątpliwości, że zarówno w subiektywnym odbiorze pokrzywdzonego, jak i z punktu widzenia zobiektywizowanych kryteriów, groźba kierowana wobec pokrzywdzonego, wzbudziła w nim rzeczywistą i poważną obawę jej zrealizowania.

Bez wątpienia oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, intencjonalnie zmierzając do wywołania w pokrzywdzonym stanu obawy o swoje zdrowie i życie rodziny oraz mienie; wywarcia w ten sposób wpływu na jego psychikę; zastraszenia, by pokrzywdzony „odpuścił” dążenie do odzyskania swojego sprzętu. Świadczy o tym nie tylko jego zachowanie w

czasie czynu, ale także dalsze wydarzenia oraz werbalizowane groźby w pismach kierowanych do różnych instytucji, w których zapowiadał m.in. że opłaci ludzi i „(...)” żonę pokrzywdzonemu (k. 109 i n.). Utrzymywanie takiego nastawienia w dłuższym czasie wskazuje, że oskarżony z góry założył taki sposób oddziaływania na psychikę pokrzywdzonego, co uzasadnia spięcie pojedynczych zwrotów groźby, klamrą „z góry powziętego zamiaru” w rozumieniu art. 12 § 1 k.k. (przy spełnieniu pozostałych warunków: krótkich odstępów czasu, tożsamości pokrzywdzonego). Dla pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej nie jest natomiast konieczne, aby miał rzeczywiście zamiar wykonać którąkolwiek groźbę, ani też aby istniały obiektywne okoliczności ich realizacji (por. np. wyrok SA Katowice z 20.08.2009 r., II AKA 123/09, LEX nr 553860).

Oskarżony dopuścił się czynu w warunkach recydywy specjalnej podstawowej z art. 64 § 1 k.k. – z uwagi na podobieństwo przestępstwa ponownego (art. 115 § 3 k.k.) i zachowanie warunków temporalnych (wymiar orzeczonej i odbytej kary pozbawienia

<p>wolności powyżej 6 miesięcy; popełnienie przypisanego czynu przed przedawnieniem recydywy).</p> <p>Opis czynu Sąd dostosował do ustaleń faktycznych, uzupełniając opis recydywy, a nadto precyzując treść gróźb (adresatem groźby był tylko pokrzywdzony, ale treścią groźby doń kierowanej była zapowiedź wyrządzenia krzywdy jemu i jego rodzinie).</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. U. (1)	1	1	<p><u>Na niekorzyść:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - czyny godziły w dobro prawne wysoko cenione przez ustawodawcę, tj. wolność człowieka w sferze psychicznej (od strachu i stanu obawy) - przekaz zawierający groźby powtarzany, zwulgaryzowany; - czyn skierowany przeciwko osobie pokrzywdzonej przez oskarżonego z racji przywłaszczenia mienia; - zachowanie po czynie (dalsze groźby) - osk. naruszył podstawowe normy postępowania, miał doświadczenie życiowe w tej dziedzinie życia

(karany za podobne występki),

- kilkukrotna karalność za przestępstwa godzące w różne dobra prawne;

Na korzyść :

- przekaz słowny; niepubliczny;

- groźby nie wywołały długotrwałych niekorzystnych konsekwencji dla zdrowia psychicznego pokrzywdzonego (osoba dorosła, doświadczona życiowo, gotowa przyjąć przeprosiny);

- czyny nie były wcześniej planowane, oskarżony działał impulsywnie (za pierwszym razem)

- oskarżony wyrażał wolę porozumienia się z oskarżonym (choć znaczenie tej okoliczności należy ważyć z umiarem, zważywszy na treść pism formułowanych w toku procesu);

- słabe wykształcenie oskarżonego, gorsze warunki życiowe, praca zarobkowa przed osadzeniem.

Bilansując: kara w wymiarze jak w pkt 1 wyroku, wykorzystująca w stopniu umiarkowanym ustawowe zagrożenie, w granicach podstawowego wymiaru (bez nadzwyczajnego obostrzenia wynikającego z art. 64 § 1 k.k.

lub art. 57b k.k.) – uwzględnia należyście w/w okoliczności.

Dalsze łagodzenie kary (co do rodzaju lub wymiaru) nie byłoby adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości, stopnia winy i celów, które ma do spełnienia, zwłaszcza w aspekcie wychowawczym.

Oskarżony należy do kręgu sprawców niepoprawnych; dopuścił się przestępstwa niespełna cztery miesiące po opuszczeniu zakładu karnego, gdzie odbywał długoterminową karę za przestępstwo podobne.

Dla zapobieżenia ugruntowania się niewłaściwych postaw względem sfery wolności drugiego człowieka niezbędna jest w ocenie Sądu zdecydowana reakcja, bo w przeciwnym razie oskarżony może dojść do błędnego wniosku, że jest bezkarny. Jest to tym bardziej pożądane, że oskarżony zdaje się trwać w przekonaniu, że zastraszanie innych jest skuteczną metodą osiągnięcia celów (por. pisma k. 187, 111).

Równie ważny jest aspekt społecznego oddziaływania kary. W odbiorze zwłaszcza najbliższego otoczenia orzeczonej kary winna ugruntować przekonanie o nieuchronności kary

			i kształtować prawidłowe wzorce w kontaktach międzyludzkich
M. U. (1)	2	1	<p>- forma i czas adekwatny do stopnia winy i społecznej szkodliwości, przy uwzględnieniu funkcji prewencyjnej środków;</p> <p>- stopień ryzyka powtórzenia w przyszłości zdarzeń podobnych do inkryminowanych jest dość wysoki, biorąc pod uwagę natężenie agresji werbalnej oraz dotychczasowy tryb życia (popadanie w konflikty z prawem, impulsywność) – co rzutuje na dłuższy okres trwania zakazów;</p> <p>- zakazy faktycznie mają ograniczyć kontakt z pokrzywdzonym, tak, by wyeliminować ryzyko przekroczenia przez oskarżonego sfery (dystansu), grożącego naruszeniem integralności cielesnej pokrzywdzonego, a także wykluczyć wszelkie formy kontaktu.</p>
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z			
6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>Zwolnienie z kosztów, z uwagi na obecną sytuację oskarżonego (tymczasowe aresztowanie).</p>	
<p>7. <i>Podpis</i></p>		
<p>Sędzia Anna Filipiak</p>		